

ต้นพริก จากการทดลองพบว่าเปอร์เซ็นต์ดอกสมบูรณ์ ผลสมบูรณ์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติในทุกกรรมวิธี จำนวนผลต่อต้นจากการทดลองพบว่าการล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติกมีจำนวนผลต่อต้น 48.55 ผลต่อต้นสูงสุด และพบว่าการล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติกมีจำนวนเมล็ดเฉลี่ยต่อผล 56.25 เมล็ดต่อผลสูงสุด

5. คำนำ

พริกเป็นผักที่มีความสำคัญในด้านอาหารกับคนไทยและคนทุกชาติทั่วโลก พริกเป็นผักที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม จากข้อมูลขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ(FAO : Food and Agricultural Organization) ในปี 2005 พบว่า พื้นที่เก็บเกี่ยวพริกทั่วโลกมี ประมาณ 1,735,650 เฮกแตร์(ha) หรือ ประมาณ 17 ล้านไร่ ประเทศที่มีพื้นที่เก็บเกี่ยวพริกสดมากที่สุด 10 อันดับแรกของโลกได้แก่ จีน อินโดนีเซีย ไนจีเรีย เม็กซิโก กานา ตุรกี เอิริโอเปีย เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา และไทย โดยผลผลิตทั่วโลกเฉลี่ย 25,055,870 ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งประเทศไทยในปี 2549/2550 มี พื้นที่ปลูกพริกรวม 474,717 ไร่ ผลผลิตประมาณ 333,672 ตัน(วรรณภาและคณะ, 2550) ซึ่งประเทศไทยมีการส่งออกผลิตผลจากพริกในปี 2550 อยู่ที่ 11, 546 ตัน คิดเป็นมูลค่า 561,796,402 บาท(สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2550) ผลผลิตพริกกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ไซเพื่อบริโภคภายในประเทศเป็นหลัก ซึ่งนอกจากบริโภคผลสดแล้วพริกยังถูกนำไปแปรรูปในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมน้ำพริกซึ่งมีไม่ต่ำกว่า 190 โรงงาน นอกจากนี้ยังมีการส่งออกทั้งในรูปผลสดและพริกแปรรูปต่างๆ รวมทั้งการผลิตเมล็ดพันธุ์พริกเพื่อส่งออกที่สามารถนำเงินเข้าประเทศได้ ทั้งนี้ปี 2553 จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีพื้นที่ปลูกพริก 5,560 ไร่ ผลผลิต1,973,160 กิโลกรัม(สำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน, 2554) โดยพันธุ์พริกที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมืองที่เก็บรวบรวมเพื่อปลูกปีต่อปี และใช้กันมาอย่างต่อเนื่องและมีชื่อพันธุ์ทางการตลาดว่า “พันธุ์พริกกะเหรี่ยง” เป็นพันธุ์พื้นเมืองที่มีลักษณะทยอยเก็บเกี่ยวและมีการปรับตัวในการเจริญเติบโตดีและมีรสเผ็ด เกษตรกรปลูกพริกร่วมกับการปลูกข้าวไร่ หรือข้าวโพด โดยทยอยปลูกตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง กรกฎาคม และเริ่มเก็บเกี่ยวตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง ธันวาคม มีลักษณะทรงต้นสูง 1.0 – 1.5 เมตร ผลมีความยาวประมาณ 4 ถึง 6 เซนติเมตร แต่ลักษณะของพันธุ์พริกไม่สม่ำเสมอในด้านขนาดพุ่มต้น ความดกของผล สีผลมีตั้งแต่สีส้มถึงแดง และบางแหล่งพบความอ่อนแอต่อการระบาดของโรคแอนแทรกโนส ที่สำคัญคือของผลผลิตที่ลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะว่าเกษตรกรเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ปลูกเอง ไม่มีการคัดเลือกพันธุ์ที่ดี(ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย, 2554) เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการคัดเลือกพันธุ์ และจัดการเมล็ดพันธุ์

การเก็บเมล็ดพันธุ์แท้

เมล็ดพันธุ์พริกที่เกษตรกรเก็บไว้ทำพันธุ์นั้น ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์แท้ เมล็ดพันธุ์ลูกผสมนั้น มีเฉพาะของบริษัทเอกชนแม้ให้ผลผลิตสูงและคุณภาพดี แต่มีก๋ออ่อนต่อโรคและแมลง มีราคาแพงและเกษตรกรเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เองไม่ได้เนื่องจากอาจกลายพันธุ์ เกษตรกรที่ต้องการเก็บเมล็ดพันธุ์แท้ที่ดีตามหลักวิชาการ ควรปฏิบัติดังนี้

1). เลือกต้นที่แข็งแรงสมบูรณ์ ทนทานต่อโรคและแมลงที่สำคัญ ที่ให้ผลผลิตสูง ออกผลเร็ว ผลขนาดใหญ่ รูปร่างและสีตรงตามพันธุ์และความต้องการของตลาด คัดเลือกต้นที่ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในแต่ละแหล่งปลูก

2). หมายหรือปักหลักต้นพันธุ์ที่คัดเลือกได้ เด็ดดอกที่กำลังบานและผลที่อยู่บนต้นออกให้หมด ใช้มุ้งตาข่ายขนาดเล็กคลุมต้นป้องกันไม่ให้แมลงเข้าไปผสมข้ามต้นได้

3). เก็บเกี่ยวผลที่แก่เต็มที่โดยให้มีก้านผลติดมาด้วย คัดเลือกผลที่สมบูรณ์ ตรงตามพันธุ์ ปราศจากโรคและแมลงทำลาย นำไปตากแดดให้แห้งสนิท ทำการกะเทาะเมล็ด โดยใช้เครื่องนวดหรือใช้ไม้ทุบให้เปลือก และเมล็ดแยกจากกัน คัดแยกเมล็ดที่สมบูรณ์ไม่แตกหักไว้เป็นเมล็ดพันธุ์ต่อไป

4). นำเมล็ดพันธุ์ที่กะเทาะได้ไปผึ่งลมให้แห้งสนิทอีกครั้ง ทำความสะอาดโดยการผัดหรือใช้เครื่องคัดแยกเมล็ดพันธุ์ ลดความชื้น เมล็ดให้เหลือ 6-7% คลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง เช่น สารคาร์บาริลหรือสารเมตาแลกซิล จากนั้น จึงบรรจุเมล็ดพันธุ์ในขวดแก้วหรือขวดพลาสติก ปิดฝาให้แน่น เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและความชื้นสัมพัทธ์ประมาณ 40% หรือเก็บไว้ในตู้เย็นในช่องธรรมดา (นิพนธ์ และคณะ, 2556)

เทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์พริก

ในการเก็บเมล็ดพันธุ์พริกไว้ทำพันธุ์นั้น ถ้าไม่มีการคัดเลือกต้นพริกที่ ต้องการไว้ทำพันธุ์ อาจมีการกลายพันธุ์ได้ เช่น บางพันธุ์ผลอ่อนสีเขียวเข้ม กลายพันธุ์เป็นผลอ่อนสีเขียว อ่อน ผลชี้ขึ้น กลายเป็นผลชี้ลง หรือมีบางพันธุ์ ปกติผลมีขนาดใหญ่ เรียวยาว กลายพันธุ์เป็นผลใหญ่ สั้นและป้อม เป็นต้น ซึ่งวิธีที่ถูกต้องตามหลักวิชาการนั้น ผู้ปลูกพริกจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ (นรินทร์, 2547)

การศึกษาเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์พริกให้ได้คุณภาพ ที่แปลงทดลองศูนย์วิจัยพืชสวน พิจิตร โดยใช้พริกทดสอบ จำนวน 4 สายพันธุ์ ได้แก่ พริกชี้หนุผลใหญ่ พจ.0077 พริกชี้ฟ้าเพื่อแปรรูปพริกแห้ง พจ.18-1-1-1 พริกชี้ฟ้าเพื่อแปรรูปพริกขอส พจ.27-1-2-1 และพริกชี้ฟ้าเพื่อบริโภคสด พจ.2-2-1-1 โดยทำการปลูกแถวคู่ ระยะระหว่างต้น 50 เซนติเมตร และระหว่างแถว 80 เซนติเมตร ทำการเปรียบเทียบต้นที่มีลักษณะดีสมบูรณ์ แข็งแรง เป็นต้นคัดพันธุ์และต้นที่คลุมด้วยผ้ามุ้งขาวบาง ในระยะก่อนดอกบาน โดยปลูกในปลายฤดูฝนเดือนตุลาคม – มีนาคม และต้นฤดูฝนเดือนเมษายน – กันยายน พบว่า มีความแตกต่างกันด้านปริมาณผลผลิต โดยต้นคัดพันธุ์และต้นที่คลุมด้วยผ้ามุ้งขาวบาง ในระยะก่อนดอกบาน โดยปลูกในปลายฤดูฝนเดือนตุลาคม – มีนาคม และต้นฤดูฝนเดือนเมษายน – กันยายน พบว่า มีความแตกต่างกันด้านปริมาณผลผลิต โดยต้นคัดพันธุ์และต้นที่คลุมด้วยผ้ามุ้งขาวบาง ประมาณ 50% เมล็ดพันธุ์พริกที่ได้ ไม่มีความแตกต่างกันด้านคุณภาพ โดยเมล็ดพันธุ์ที่ได้มีความงอกอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย 85.0-93.0% ความชื้นของเมล็ดจะแตกต่างกันไปเฉลี่ย 7.6-11.8% ในการปลูกต้นฤดูฝน เมล็ดพันธุ์ที่มีความชื้นสูง

กว่าปลูกปลายฤดูฝน เมล็ดพันธุ์พริก พจ.18-1-1-1 มีความแข็งแรงสูงกว่าพันธุ์ทดสอบอื่น มีค่าเฉลี่ย 14.17-15.75 เนื่องจากมีการงอกที่รวดเร็วและพร้อมเพรียงกันทั้งสองฤดูปลูก แต่วิธีการคัดเลือกต้น ลักษณะดี มีจำนวนต้นกลายพันธุ์มากกว่าต้นที่คลุมด้วยผ้ามุ้งขาวบาง ในพันธุ์ พจ.0077 และ พจ.27-1-2-1 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พริกทดสอบทั้ง 4 สายพันธุ์ด้วยถุงพอลิเอทิลีนและถุงพลาสติกซิปลงใน ตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ 21⁰ C และความชื้น 77% ในช่วง 1-3 เดือน ที่เก็บรักษามีเปอร์เซ็นต์ความงอกดี เฉลี่ย 85.0-90.0% (อุดมและคณะ, 2551)

จึงจำเป็นต้องพัฒนาพันธุ์พริกกะเหรี่ยงที่มีคุณภาพดี ผลผลิตปริมาณสูง ผลผลิตสม่ำเสมอ และถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ถูกต้องแก่เกษตรกรโดยชุมชนมีส่วนร่วม ทำให้สามารถได้พันธุ์พริก พื้นเมืองที่เหมาะสมกับพื้นที่และการยอมรับของชุมชน สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านการปรับปรุง พันธุ์พริกให้แก่เกษตรกรให้สามารถดำเนินการคัดเลือกพันธุ์พริกไว้ใช้ตัวเองได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1). เพื่อพัฒนาเทคนิคการผลิตเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงที่มีคุณภาพ ที่เกษตรกรกรในพื้นที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในพื้นที่
- 2). ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกพริกในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้มีมูลค่าผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยการคัดเลือกพันธุ์พริกโดยพึ่งพาตนเอง

6. วิธีดำเนินการ :

- อุปกรณ์

- 1). เมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยง
- 2). สารเคมีป้องกันกำจัดโรค และแมลงศัตรูในพริก
- 3). ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15
- 4). ตาข่ายพลาสติก
- 5). เครื่องชั่งไฟฟ้า
- 6). กระดาษเพาะเมล็ด
- 7). ป้ายพลาสติก ไหมพรม
- 8). อุปกรณ์บันทึกข้อมูล ถุงกระดาษ ไม้บรรทัด กล้องถ่ายรูป

- วิธีการตัดความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรี่ยงในสภาพแปลงปลูกเกษตรกร

โดยทำการเพาะกล้าพริกกะเหรียง เมื่อพริกงอกและมีใบจริงประมาณ 2-3 ใบ จึงทำการย้ายกล้าพริกลงถุงพลาสติกขนาด 4x6 นิ้ว โดยมีอัตราส่วนผสมของวัสดุปลูกคือ ดิน : ปุ๋ยอินทรีย์ : แกลบดำ เท่ากับ 1 : 1 : 2 หลังจากย้ายลงถุงได้ 25-30 วัน ย้ายปลูกหลุมละ 1 ต้น เตรียมแปลงย่อยขนาด 2.25 x 6.00 ตารางเมตร และเตรียมหลุมปลูกระยะแถวห่างกัน 0.75 เมตร ระยะห่างระหว่างต้น 0.05 เมตร รองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอกอัตรา 1,500 กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ ปลูกต้นกล้าพริกที่มีใบจริง 4-5 ใบ สภาพต้นสมบูรณ์จำนวน 36 ต้นต่อแปลงย่อย ให้น้ำอย่างสม่ำเสมอด้วยสายยางรดน้ำ และปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กิโลกรัม/ไร่ เมื่อเริ่มออกดอก โดยโรยรอบทรงพุ่ม พรวนดินกลบแล้วให้น้ำทันที ดูแลและป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามวิธีเกษตรที่ดีและเหมาะสมสำหรับพริก(กรมวิชาการเกษตร, 2545) โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (Randomized Complete Block Design; RCBD.) มี 3 กรรมวิธีๆละ 5 ซ้ำ ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 ปล่อยผสมเปิดตามธรรมชาติ

กรรมวิธีที่ 2 ล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติก

กรรมวิธีที่ 3 ใช้มุ้งคลุมต้นพริก

บันทึกข้อมูล จำนวนดอกที่ผสมติด จำนวนผลต่อต้น ลักษณะสมบูรณ์ของผลพริก และจำนวนเมล็ดพริกต่อผล

- เวลาและสถานที่ ระยะเวลา เริ่มต้น ตุลาคม 2556 สิ้นสุด กันยายน 2557

สถานที่ทำการทดลอง ศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตอง ตามพระราชดำริ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

7. ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการทดลองพบว่า การปล่อยผสมเปิด ตามสภาพธรรมชาติ มีเปอร์เซ็นต์ดอกสมบูรณ์สูงสุด 97.17 รองลงมาคือ ล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติก 96.81 % และใช้มุ้งคลุมต้นพริก 95.25 % ตามลำดับ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพบว่าการหลุดร่วงของดอกเพียงบางส่วน ซึ่งเป็นธรรมชาติการปรับตัวของพืชต่อสภาพแวดล้อม ซึ่ง จากลักษณะ, (2535) กล่าวว่า ถ้าอุณหภูมิสูงกว่า 35 องศาเซลเซียส จะทำให้ดอกร่วงและการติดผลต่ำ ทำให้ได้ผลผลิตเมล็ดพันธุ์ลดลงด้วย นอกจากนี้ยังพบเมล็ดลีบและฝ่อมาก (ภาณุมาศ, 2535)

เปอร์เซ็นต์ผลสมบูรณ์สูงสุด พบว่า การล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติก มีเปอร์เซ็นต์ผลสมบูรณ์สูงสุด 91.17 % รองลงมาคือ ใช้มุ้งคลุมต้นพริก 84.93 % และ การปล่อยผสมเปิด ตามสภาพ

ธรรมชาติ 79.18 % ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมและคณะ(2551) รายงานว่า การคลุมผ้า มุ้งบางมีผลทำให้มีจำนวนต้นกลายพันธุ์น้อยกว่าการคัดเลือกต้นโดยการกลายพันธุ์อาจเกิดจากการผสม ข้ามหรือจากการกระจายตัวของยีนส์ที่ได้จากการคัดเลือกพันธุ์ที่ยังไม่คงตัว ทำให้ลูกยังมีลักษณะแตกต่าง ไปจากเดิม

จำนวนผลต่อต้นจากการทดลองพบว่าการล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติกมีจำนวนผลต่อต้น 48.55 ผลต่อต้น รองลงมาคือการปล่อยผสมเปิดตามสภาพธรรมชาติ 47.93 ผลต่อต้น และใช้มุ้งคลุมต้น พริก 22.36 ผลต่อต้น ตามลำดับ โดยการใช้มุ้งคลุมต้นพริกมีความแตกต่างกันทางสถิติกับกรรมวิธีการ อื่นๆ ทั้งนี้อาจเนื่องจากต้นพริกถูกพร่างแสงปริมาณแล้วลดน้อยลง อุณหภูมิและความชื้นในมุ้งที่คลุมอาจ มีผลต่อการเจริญเติบโตและการผสมเกสร จึงมีการติดผลลดลง ซึ่งจากคุณลักษณะ, (2535) กล่าวว่า ถ้า อุณหภูมิสูงกว่า 35 องศาเซลเซียส จะทำให้ดอกร่วงและการติดผลต่ำ ทำให้ได้ผลผลิตเมล็ดพันธุ์ลดลงด้วย นอกจากนี้ยังพบเมล็ดลีบและฝ่อมาก (ภาณุมาศ, 2535) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมและคณะ(2551) รายงานว่า การคลุมด้วยผ้ามุ้ง มีผลต่อการให้ผลผลิตและติดผลของพริก

จำนวนเมล็ดเฉลี่ยต่อผลจากการทดลองพบว่าการล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติกมีจำนวน เมล็ดเฉลี่ยต่อผล 56.25 เมล็ดต่อผล รองลงมาคือการปล่อยผสมเปิดตามสภาพธรรมชาติ มี 32.81 เมล็ด ต่อผล และ ใช้มุ้งคลุมต้นพริก 25.00 เมล็ดต่อผลมีความแตกต่างทางสถิติกับกรรมวิธีอื่น ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจากการใช้มุ้งคลุมต้นพริกทำให้การผสมเกสรของเมล็ดพริกไม่สมบูรณ์ อันเนื่องจากสภาพแวดล้อม อุณหภูมิ ความชื้น จึงมีจำนวนไม่เมล็ดน้อยกว่ากรรมวิธีการอื่น ซึ่งแตกต่างกับกับงานวิจัยของ อุดมและ คณะ(2551) ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างการคัดเลือกต้นพันธุ์ดีและการคลุมผ้ามุ้ง

ตารางที่ 1 เปอร์เซ็นต์ดอกสมบูรณ์ เปอร์เซ็นต์ ผลสมบูรณ์ จำนวนผลต่อต้น จำนวนเมล็ดเฉลี่ยต่อผล ของเมล็ดพริกกะเหรี่ยงที่ดำเนินการใช้วิธีการคัดความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์ต่างกัน

กรรมวิธี	เปอร์เซ็นต์ ดอกสมบูรณ์	เปอร์เซ็นต์ ผลสมบูรณ์	จำนวนผล ต่อต้น	จำนวนเมล็ด เฉลี่ยต่อผล
1. ปล่อยผสมเปิด ตามธรรมชาติ	97.17	79.18	47.93a	32.81a
2. ล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติก	96.81	91.88	48.55a	56.25a
3. ใช้มุ้งคลุมต้นพริก	95.25	84.93	22.36b	25.00b

ค่าเฉลี่ย	96.41	85.33	39.61	38.02
F-test	ns	ns	*	*

เปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรียง พบว่าการปล่อยผสมเปิดตามธรรมชาติมีเปอร์เซ็นต์ความงอกสูงสุด 65.50 และ 89.6 เปอร์เซ็นต์ หลังทำการเพาะเมล็ด 14 และ 28 วัน ลำดับ รองลงมาคือ การล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติกมีเปอร์เซ็นต์ความงอก 59.25 และ 85.25 เปอร์เซ็นต์ หลังทำการเพาะเมล็ด 14 และ 28 วัน ลำดับ โดยการใช้มุ้งคลุมต้นพริกมีเปอร์เซ็นต์ความงอก 51.25 และ 82.00 เปอร์เซ็นต์ หลังทำการเพาะเมล็ด 14 และ 28 วัน ลำดับ ทุกกรรมวิธีไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งแตกต่างจาก ศึกษาผลของอุณหภูมิสูงในระหว่างการพัฒนาของดอกที่มีต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พริก California Wonder และพันธุ์ห้วยสีทน ในสภาพโรงเรือนที่ควบคุมอุณหภูมิที่แตกต่างกันระหว่างการพัฒนาของดอก พบว่าเมล็ดพริกทั้ง 2 พันธุ์ ที่ปลูกในโรงเรือนที่มีสภาพอุณหภูมิสูง มีเปอร์เซ็นต์ความงอก ดัชนีความงอก การเจริญเติบโตของต้นกล้า และอัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้าที่ต่ำกว่าเมล็ดพันธุ์ที่ได้จากต้นที่ปลูกในสภาพอุณหภูมิกปกติ และระยะเวลาที่ได้รับอุณหภูมิสูงในระหว่างการพัฒนาของดอกนั้น ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์ความงอก ดัชนีการงอก การเจริญเติบโตของต้นกล้า และอัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้า (กรไพริณและคณะ. 2557)

ตารางที่ 2 เปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรียง ที่ทำการเพาะเมล็ด 14 และ 28 วันของเมล็ดพริกกะเหรียงที่ดำเนินการใช้วิธีการคัดความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์ต่างกัน

กรรมวิธี	เปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ด	
	14 วัน	28 วัน
1. ปล่อยผสมเปิด ตามธรรมชาติ	65.50	89.50

2. ล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติก	59.25	85.25
3. ใช้มุ้งคลุมต้นพริก	51.25	82.00
C.V.	19.08	9.06
F-test	ns	ns

8. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

วิธีการตัดความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์พริกกะเหรียงในสภาพแปลงปลูกเกษตรกรที่เหมาะสมคือ วิธีที่ 2 ล้อมรอบต้นพริกด้วยตาข่ายพลาสติก

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

คาดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในปี 2557 กลุ่มเป้าหมายคือ เกษตรกรบ้านน้ำเพียงดิน บ้านห้วยปูแกง บ้านห้วยแก้ว อ.เมือง เกษตรกรบ้านแม่ลาหลวง แม่สามแลบ อ.สบเมย และกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกกะเหรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

11. เอกสารอ้างอิง

จานุลักษณ์ ขนบตี. 2535. การผลิตเมล็ดพันธุ์ผัก. สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลาดปาง.

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, กรุงเทพมหานคร.

ภรไพริณ เสือพยัคฆ์ ธรรมศักดิ์ ทองเกตู และ สุรพงษ์ ดารงกิตติกุล. 2557. ผลของอุณหภูมิสูงในระหว่างการพัฒนาของดอกที่มีต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พริก. เรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 53 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ. หน้า681-686.

ภาณุมาศ ศรีพัชรารุธ. 2535. การวิเคราะห์การเจริญเติบโตของพริกบางชนิด. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

นรินทร์ พูลเพิ่ม. 2547. พริก : พันธุ์และเทคโนโลยีการผลิต ศูนย์วิจัยพืชสวนพิจิตร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 2. หน้า 22-23.

นิพัฒน์ สุขวิบูลย์ สุทธิณี เจริญคิดสันติ โยธาราชภูรี กิ่งกาญจน์ เกียรติอนันต์ ศิวพร แสงภัทรเนตร พันธุ์ศักดิ์ แก่นหอม ประนอม ใจอ้าย. 2556. เทคโนโลยีการผลิตพริกคุณภาพในเขตภาคเหนือตอนบน. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1 กรมวิชาการเกษตร. เชียงใหม่. 76 น.

วรรณภา เสนาดี, อทิพัฒน์ บุญเพิ่มราศี และ รุจิณี สันติกุล. 2550. พริก...พืชผักเศรษฐกิจ...ซุบ

ชีวิตชาวสวนไทย. เคหการเกษตร 40(2): 73 – 104.

ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย. 2554. ธุรกิจเมล็ดพันธุ์ไทย : เร่งพัฒนาสู่ศูนย์กลางการผลิตและการขาย

เมล็ดพันธุ์สู่ภูมิภาค. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล

<http://www.positioningmag.com/prnews/prnews.aspx?id=42350>

สำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน. 2554. ข้อมูลปลูกพริกกระเหรียง 3 ปีย้อนหลัง

สารสนเทศส่งเสริมการเกษตร. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล

http://www.maehongson.doe.go.th/web2011/index.php?option=com_content

&view=category&layout=blog&id=43&Itemid=63(15 มิถุนายน 2554).

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2550. ปริมาณและมูลค่าส่งออกรายเดือนของพริกตระกูล

แคปซิกัมปี 2546 - 2550. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

สุชีลา เตชะวงศ์เสถียร. 2549. พริก : การผลิต การจัดการ และการปรับปรุงพันธุ์. บริษัท เพรส มีเดีย

จำกัด, กรุงเทพฯ. 168 หน้า.

อุดม คำชา ฤดีภรณ์ ศรีสวัสดิ์ ชูศรี คำลี สวัสดิ์ สมสะอาด รัชนี้ ศิริยาน และมะนิต

สารุณา. 2549. การปรับปรุงพันธุ์พริกชี้หูรับประทานสดพันธุ์หัวเรือ. รายงานผลงานวิจัย

ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี

กรมวิชาการเกษตร. 12 น.

อนก บางขา. 2538. การเปรียบเทียบพันธุ์พริกหวานนอกฤดูการผลิต. รายงานประจำปี

2538. สถานีทดลองพืชสวนน่าน สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร.

IBPGR Secretariat. 1983. "Genetic resources of Capsicum" International Board

for Plant Genetic Resources, AGPG/IBPGR/82/12, Rome. 49 pp.